

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۶/۲۳
تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۷/۱۷

ننانه‌شناسی تبلیغات کودکان

نوشتۀ

* مژگان فراهانی*

چکیده

مقاله حاضر با هدف ننانه‌شناسی تبلیغات کودکان، آگهی‌های تجاری که کودکان را مخاطبان هدف خود قرار داده‌اند، مورد خوانش قرار می‌دهد. تکنیک‌های به کار رفته و همچنین ارزش‌های موردن تبلیغ در این آگهی‌ها از اهداف پژوهش حاضر است. نمونه‌های موردن بررسی پنج آگهی تجاری پخش شده در سال‌های دهه ۹۰ از تلویزیون جمهوری اسلامی ایران است. نتایج نشان می‌دهد که آگهی‌های تجاری که مخاطب هدف آنان کودکان هستند از جاذبه‌هایی نظری طنز و احساسات و تکنیک‌هایی همچون رؤیاپردازی، رتوسکوپ، اینیمیشن، موزیکال و ... بهره جسته‌اند. همچنین در این آگهی‌ها، سازندگان عمدتاً با تأکید بر قوه تخیل کودکان، روایتی داستان‌گونه را بیان می‌کنند که در آن کودک به راحتی نمی‌تواند به اهداف سازندگان کالاها پی ببرد. در همه آگهی‌های مورد خوانش، کالا عمدتاً رهایی‌بخش، جبرانی برای کسالت‌ها و سردرگمی‌ها و کمبودهای فردی و اجتماعی و هویت‌بخش معرفی می‌شوند.

۱۱۳

کلیدواژه: آگهی‌های تجاری، تبلیغات، ارزش‌ها، ننانه‌شناسی، کودک.

طرح مسئله

امروزه تلویزیون به عنوان یک رسانه فراگیر در سطح جامعه کارکردهای گوناگونی از قبیل اطلاع‌رسانی، سرگرمی، حفظ ارزش‌ها و میراث فرهنگی یک جامعه، تفسیر رویدادها و اطلاعات و ... بر عهده دارد.

تلویزیون یک ابزار ارتباطی است که خود مختاری اندکی دارد و الزامات زیادی بر آن سنگینی می‌کند. الزاماتی چون روابط اجتماعی میان ژورنالیست‌ها، رقابت‌های سرسرخ و بی‌رحمانه تا حد پوچشدن، الزام به هم‌دستی‌های عینی بر پایه منافع مشترک در رابطه با موقوفیت‌های هر کس در میان تولید نمادین، و برپایه اینکه آنها ساختارهای شناختی مشترکی

دارند (بوردیو، ۱۳۸۷: ۵۱). همچنین تلویزیون به دلیل سرعت بالا در عرضه اطلاعات امکان اندیشیدن درباره پیام‌ها را فراهم نمی‌کند.

تبليغات بازارگانی امروزه علاوه بر اطلاع‌رسانی و بيان وجوه مختلف کالاهای و خدمات به عرصه‌ای برای ارائه سبک‌های زندگی، ارزش‌ها باورهای یک جامعه تبدیل شده است. تبلیغات تجاری تلویزیون تنها بیان ویژگی‌های کالا و خدمات نیست که مصرف‌کننده را به خرید ترغیب کند، بلکه تبلیغات مجموعه‌ای از نشانه‌های معنای صریح آن مصرف خصوصیات کالاهاست؛ اما معانی ضمنی آن در بردارنده مفاهیم فرهنگی و ایدئولوژیکی است.

آگهی‌های تجاری که بین برنامه‌های گوناگون از تلویزیون ایران پخش می‌شوند، نه صرفاً ترفندهایی برای سوق‌دادن بینندگان به خرید کالاهای معین، بلکه از هر حیث سازنده و مبین ارزش‌های فرهنگی غالب در جامعه امروز ما هستند. به بیان دیگر، گفتمان فرهنگی خاص در پس این آگهی‌ها، مخاطبان آنها را به اتخاذ نگرش‌ها و الگوهای رفتاری معین و نیز به باور آوردن به ارزش‌های معین ترغیب می‌کند. (پاینده، ۱۳۸۵: ۱۰)

واقعیت آن است که تبلیغات علاوه بر معرفی کالاهای و خدمات، رویاهای و شیوه‌های آرمانی زندگی را نیز در بر می‌گیرند. گویی قرار است سبک زندگی آرمانی همراه با کالاهای یکجا به فروش برسند. به نظر واتسون تبلیغات بازارگانی، تجارت عقاید قالبی است که با تکرار ارزش‌های زندگی آرمانی و مرفره، مصرف‌گرایی (consumerism) را استحکام می‌بخشد. (رسولی، ۱۳۸۱: ۴۹)

کودکان مخاطب هدف بسیاری از آگهی‌های تجاری هستند. یکی از ویژگی‌ها مهم کودکان شناخت محدود آنها از کلیه جنبه‌های مادی و اجتماعی است که در آن زندگی می‌کنند. همه ما شناخت از جهان را در طول زندگی به دست می‌آوریم. اما مهم‌ترین پخش فرآگیری در دوران کودکی اتفاق می‌افتد. زیرا کودکی دورانی است که افراد باید چیزهایی را که عمل به آنها در حیطه فرهنگ‌شان لازم است را یاد بگیرند. کودکان از این طریق به انسانی کامل و عضو یک گروه فرهنگی یا پاره‌فرهنگی مبدل می‌شوند. اما قبل از تکمیل این فرایند آنها از روی شناخت ناقص از جهانی که بزرگسالان پیرامونشان آن را بدیهی می‌دانند شناخته می‌شوند. بنابراین، کودکان در حالی به تلویزیون روی می‌آورند که در مقایسه با بینندگان بزرگسال و سازنده‌گان برنامه‌های تلویزیون شناخت کمتری نسبت به دنیای مادی و معنوی دارند. این مسئله به مفاهیم چندی در رابطه با روابط متقابل کودک و تلویزیون اشاره دارد. کودکان ممکن است در صورت نداشتن آگهی پس‌زمینه‌ای لازم برای فهم محتواهای برنامه نداشته یا از فهم آن عاجز باشند و یا آن را درک کنند، همچنین، محتواهای برنامه را به عنوان اطلاعات دقیق پذیرا شوند. در حالی که از نظر بینندگان دارای شناخت و آگاهی اطلاعات به شکل دیگری ارزیابی می‌شوند. این احتمال که شناخت ناقص کودکان از جهان مادی و اجتماعی بتواند کودکان را به برداشت نادرست،

ارزیابی نا بجا و فرآگیری نادرست از تلویزیون سوق دهد به دلیل آمادگی آنان برای فرآگیری تشدید می شود. کودکان آشکارا کنچکاو و مشتاق فرآگیری اند.

در پیام های بازرگانی از کلام مستدل استفاده نمی شود و ابزار اصلی آن نور، حرکت و تصویر است و اگر به تصویر جمله ای اضافه شود دارای ساختار و بیانی احساسی و تحریک آمیز است. پس نمی توان تحلیل منطقی از یک پیام تجاری داشت. تماشای این آگهی ها بیننده را در معرض دنیای کمال مطلوبی قرار می دهد که نه فقط کالاهایش از کیفیتی مرغوب برخوردارند، بلکه همچنین و مهم تر انسان هایش به سبب برخورداری از قدرت تشخیص این کیفیت، زندگی سعادتمند (توأم با سلامت و لذت) دارند.

پیام های بازرگانی تلویزیونی کالای مصرفی را به گونه ای معرفی و عرضه نمی کنند که تماشاچی نیازی به تفکر تحلیلی و ارزیابی منطقی پیرامون کالای مصرفی داشته باشد تا به قضایت و تصمیمی دست یابد که مبتنی بر عقل و صلاح باشد. مصرف کننده و خریدار به اطلاعاتی درباره ویژگی های انحصاری کالایی که معرفی می شود، واقف نمی شود، بلکه می بیند هنرپیشه مورد علاقه او مصرف کننده آن کالا است. از این رو، مشتاق به مصرف می شود. ایجاد اشتیاق در کودک و بزرگسال تفاوتی با هم ندارد. در مورد هیچ کدام، تصمیم به مصرف در پی مطالعه و بررسی اطمینان از کیفیت کالا اتخاذ نشده است. (پستمن، ۱۳۸۶: ۱۲۱)

در آن مواردی هم که شخصیت های این آگهی ها ناتوان از قدرت تشخیص کیفیت خوب کالایی را به نمایش می گذارند، پیامدهای زیان بار خریدن کالایی خاص این هشدار را به طور غیر مستقیم در ذهن بیننده القا می کند که تخطی از پارادیم های این آگهی ها جز به ضرر و زیان بیننده نیست. بدین ترتیب، به نحوی ایجابی یا سلبی آگهی های تلویزیونی منعکس کننده روابط اجتماعی و ارزش های فرهنگی خاصی هستند که گویا به روزی و سلامت جسمانی و نفع اقتصادی فرد در گرو تلاش برای دستیابی به آنهاست. (پاینده، ۱۳۸۵: ۱۰)

تلویزیون همچنان بر آن است تا میل به خرید کالا و روی آوردن به اسراف و مصرف را در همان آغاز کودکی به درون فکر و اندیشه خردسالان وارد کند و به آنان لذت مصرف گرایی و خرید کالاهای مورد نیاز را بیاموزد، حال این کالای مصرفی آدماس یا پودر رختشویی و اتمبیل است یا چیز های دیگر، این دیگر برای تلویزیون فرقی نمی کند. (پستمن، ۱۳۸۶: ۸۷) تبلیغات بازرگانی برانگیزاننده حس "بزرگ طلبی" در کودکان تماشاچی است، زیرا اساساً تبلیغات حاوی نکات مثبت و مسربت بخش است. تلویزیون با تبلیغات تجاری گسترده ضمن آنکه تلاش می کند مصرف کالاهای را سبب رفاه، ارتقای منزلت اجتماعی و هویت یابی تعریف کند، در عین حال، به کودکان می آموزد چگونه با مصرف کالاهای بزرگسالی را تجربه کنند. آگهی های تجاری تلویزیون بازنمایی گفتمان رسمی جامعه هستند.

تلویزیون نشان داده است که در برانگیختن سلیقه ها بهتر از برانگیختن فعالیت های فکری یا خلاق عمل می کند. برای انجام این کار ظاهرآ تلویزیون نیازمند این است که در یک چارچوب

سازمانی خود را منطبق و هماهنگ کند. علاوه کمی در دست است که نشان دهد تلویزیون باعث تعالی ذوقی افراد شود و نگرانی‌هایی ابراز شده است مبنی بر اینکه تلویزیون تجاری در حال منجمد کردن کودکان در یک سطح ذوقی مبتنی بر استانداردهای رایج خود است. (شرام و دیگران، ۱۳۷۷: ۲۷۳)

از آنجا که تبلیغات تجاری در زندگی امروزی به عنوان یک اصل ضروری برای معرفی کالاها و اطلاع‌رسانی درباره آن مطرح است، لذا مطالعه در این‌باره از اهمیت خاصی برخوردار است. گرچه تعابیر و انتقادهای منفی نسبت به تبلیغات تجاری در دهه‌های اخیر از ارزش عملی آن نکاسته است، اما باید به این واقعیت اذعان داشت که تبلیغ در ذات خود می‌تواند مثبت یا منفی باشد. (رسولی، ۱۳۸۱: ۱۱)

در عرصه برنامه‌سازی کودک در رسانه ملی، لزوم شناسایی کودک هدف یعنی کودک ایرانی اهمیت دارد. باید کودک هدف خودمان را از نظر ویژگی‌های روحی و روانی نظیر علاقمندی‌ها و افکار، انتظارات و دگرگونی‌های رفتاری و فکری، نیازها، سطح درک و فهم یا نوع جهان‌بینی بشناسیم تا بتوانیم خود را منطبق با آنها ساماندهی کنیم.

با توجه به نقش و ویژگی تبلیغات بازارگانی و همچنین ویژگی‌های شناختی کودکان و از طرفی الزامات تلویزیون، در این مقاله مجموعه‌ای از آگهی‌های تجاری تلویزیون ایران که مخاطب هدف آنها کودکان هستند با رهیافت نشانه‌شناسی بررسی می‌کنیم. بر این اساس پرسش‌هایی که مقاله حاضر به آن پاسخ خواهد داد عبارت‌اند از:

- متن پیام چه تنسیبی با مخاطب دارد؟

- ارزش‌های موجود در تبلیغات کودکان چه ارزش‌هایی هستند؟

- در تولید پیام‌های کودکان از چه تکنیک‌هایی استفاده می‌شود؟

بر این اساس می‌توان گفت که آگهی بازارگانی را مانند هر متن رسانه‌ای می‌توان مورد خوانش قرار داد و معنای پنهان آن را بررسی کرد. برای پی بردن به معانی پنهان در تبلیغات بازارگانی از روش نشانه‌شناسی استفاده خواهیم کرد. نشانه‌شناسی بررسی نشانه‌های به کار رفته در متون رسانه‌ای است که به خلق معانی می‌پردازند.

چارچوب نظری

با مروری بر ادبیات نظریه انتقادی می‌توان دریافت که خوانش متعارف از مفهوم بازنمایی به معنای نوعی انعکاس یا ثبت روشی از واقعیت، مدت‌هاست که بی‌بنیاد و متزلزل شده است و در واقع نمی‌توان قائل به هیچ‌گونه بازنمایی بود که آن را کاملاً عینی (Objective) یا عام (Universal) تلقی کرده بود. رسانه‌ها همچون آینه با واقعیت‌های اجتماعی روبرو نمی‌شوند و آنها را منعکس نمی‌کنند، بلکه آنها میانجی واقعیت‌های اجتماعی و درک ما از آن واقعیت‌ها می‌شوند. بنابراین، در بازنمایی، زبان واقعیت اجتماعی را تحریف می‌کند و معنا برساخته زبانی است.

بازنمایی نه انعکاس و بازتاب معنای پدیده‌ها در جهان خارج، که تولید و ساخت معنا براساس چارچوب‌های مفهومی و گفتمانی است. (مهدىزاده، ۱۳۸۷: ۹).

بازنمایی را نمی‌توان امری خشنی و بی‌طرف دانست. هر بازنمایی ریشه در یک گفتمان خاص دارد و گفتمان‌ها نیز در جهت استمرار قدرت و ایدئولوژی خاصی هستند. ایدئولوژی‌ها نیز در بازتولید قدرت نقش بسزایی دارند. ایدئولوژی گروه‌های مسلط سبب شکل‌گیری بازنمایی‌های اجتماعی و گفتمان خاص در جهت حفظ منافع و قدرت فرادستان جامعه می‌شود. در تحلیل و شناخت بازنمایی‌ها شناخت گفتمان و ایدئولوژی‌هایی که در پس آن نهفته است، اهمیت بسزایی دارد.

سه رویکرد در زمینه بازنمایی رسانه‌ای وجود دارد که چگونگی عمل بازنمایی را تبیین می‌کنند: رویکرد بازتابی، ارادی و برساخت‌گرا. رویکرد بازتابی معتقد است که زبان بازتاب‌دهنده امر اجتماعی است و واقعیت اجتماعی را به همان‌گونه که در جهان واقعی وجود دارد منعکس می‌کند. در مقابل دیدگاه بازتاب، رویکرد ارادی معتقد است مؤلف یک متن و یا گوینده آن تلاش می‌کند تا معنی موردنظر خود را از طریق زبان تحمیل کند. رویکرد سوم در مخالفت با این دو رویکرد معتقد است اشیا به‌خودی خود دارای معنی نیستند و کاربران زبان نیز نمی‌توانند معنای دلخواه خویش را از طریق زبان تحمیل کنند، بلکه معنی از طریق نشانه‌ها، نظام‌ها و سازوکار بازنمایی ساخته می‌شوند. بنابراین، سازنده معنا اشیا و اشخاص نیستند، بلکه فرایندها و نظام‌های خلق معنا باید مورد بررسی قرار گیرد.

یکی از استراتژی‌های بازنمایی کلیشه‌سازی است. کلیشه‌ها تقلیل اشیا و مردم به ویژگی‌های محدودی است. برای مثال کلیشه‌هایی که رسانه‌ها پیرامون زنان می‌سازند عمدتاً بر ویژگی‌های همچون ضعیف، احساساتی، دست و پاچلتی، منفعل و مضطرب تأکید دارد. «کلیشه‌سازی در جایی شکل می‌گیرد که نابرابری‌های آشکار و ناموجه قدرت وجود دارد. قدرت، معمولاً گروه‌های فرودست و طردشده را هدف می‌گیرد. طبق دیدگاه دایر، یکی از جنبه‌های قدرت، همانا قوم‌داری است.» (همان: ۲۰)

نظریه یادگیری اجتماعی

در طی سالیان دراز علت رفتار آدمی را عوامل درونی (انگیزه‌ها، سائق‌ها و ...) می‌دانستند نه عوامل بیرونی. برای مثال انگیزه کنجکاوی موجب رفتار کنجکاوی یا انگیزه قدرت موجب رفتار سلطه‌جویانه می‌شود. اما آلبرت باندورا در این نظریه تردید می‌کند و معتقد است: «برانگیزاننده درونی نمی‌تواند علت تغییرات برجسته در فراوانی و استحکام یک رفتار مشخص، در موقعیت‌های مختلف، در اشخاص مختلف و در زمان‌های متفاوت باشد.» (باندورا، ۱۳۷۲: ۱۶)

نظریه یادگیری اجتماعی، رفتار آدمی را به مثابه تعامل دائمی تعیین کننده‌های شناختی، رفتاری و محیطی توصیف می‌کند. در این نظریه، رفتار، عوامل شخصی و عوامل محیطی همه به عنوان تعیین کننده‌های وابسته به هم عمل می‌کنند.

باندورا معتقد است برای تبدیل رفتار مشاهده شده به رفتار از سوی فرد، لازم است آن رفتار در ذهن فرد ثبت شود و سپس به رفتار عملی تبدیل شود. سه الگوی مشخص خانواده، گروه‌های فرعی مانند همسالان و نهایتاً فرهنگ از جمله وسایل ارتباط جمعی در یادگیری رفتار مورد توجه باندورا قرار دارند. در مورد تأثیر رسانه‌های خبری و سرگرم کننده باندورا معتقد است ما به همان اندازه که از مشاهده پیامدهای رفتارمان یاد می‌گیریم از مشاهده تجارب غیرمستقیم هم می‌آموزیم. الگو از نظر او انتقال‌دهنده اطلاعات است. بنابراین، روزنامه‌ها، تلویزیون و سینما الگوی بسیار آموزنده هستند. تلویزیون می‌تواند فرایندهای شناختی ناقص را ایجاد کند.

در نظریه یادگیری اجتماعی باندورا گفته شده است یادگیرنده از طریق مشاهده رفتار دیگران به یادگیری می‌پردازد. کودک وقتی رفتار کسی را مشاهده می‌کند که آن شخص برای انجام رفتار پاداش یا تقویت دریافت می‌کند، آن رفتار توسط کودک آموخته می‌شود که به این نوع پاداش یا تقویت، تقویت جانشین می‌گویند. علاوه بر این در یادگیری از راه مشاهده، تنبیه جانشین هم مؤثر است.

یادگیری از طریق مشاهده دارای چهار مرحله اصلی است: توجه، به یاد سپاری، بازآفرینی مشاهده اجرای عمل خود) و انگیزشی (مشوق بیرونی). (سیف، ۱۳۸۸: ۱۷۲)

تکنیک‌های اجرایی در تبلیغات بازارگانی تلویزیونی

موزیکال	در این سبک یک یا چند نفر و یا چند شخصیت کارتونی نشان داده می‌شود که مشغول خواندن آوازی درباره یک کالا هستند.
ارائه تأییدیه	استفاده از یک منبع دوست‌داشتنی و قابل اعتماد برای تأیید کالا. در این خصوص هم از افراد شهری و هم از افراد غیر مشهور می‌توان استفاده کرد. (محمدیان، ۱۳۷۹: ۱۶۰)
داستان گویی	تکنیک داستان گویی شبیه ساختن یک فیلم کوتاه است. با این تفاوت که داستان باید در عرض زمان کوتاهی مثلاً ۳۰ ثانیه شروع، پیگیری و تمام شود. در این تکنیک، بخش گفتاری بر روی تبلیغ خوانده می‌شود و گوینده مشهود نیست.
مستندات علمی	در این شیوه مدارک مستند یا تحقیقاتی ارائه می‌شود که نشان می‌دهد مارک کالای موضوع آگهی نسبت به یک مارک یا چند مارک تجاري دیگر بهتر است، یا بیشتر مورد پسند واقع شده است. (همان: ۱۶۵)
تبلیغ دو تکه	در این شیوه دو تبلیغ به هم مرتبط از یک شرکت که یک خط متصل عقیده‌ای را دنبال می‌کنند، طراحی می‌شود و هنگام پخش از تلویزیون در بین این دو تبلیغ، یک تبلیغ کاملاً جداگانه از محصول دیگر پخش می‌شود.
شاپیستگی فنی	در این شیوه توانایی فنی شرکت در تولید کالا ارائه می‌شود.
نمای نزدیک	این تکنیک می‌تواند مورد استفاده شرکت‌ها و رستوران‌های تولید کننده انواع غذاها برای

	نشان دادن غذاها از نزدیک، به جهت ایجاد اشتها در بیننده به کار گرفته شود. در این شیوه صدا اغلب بر روی تصویر استفاده می‌شود و نقش ثانویه را ایفا می‌کند.
رتوسکوب	در این شیوه سکانس‌های انیمیشن و واقعی به شکل جداگانه تهیه شده و سپس در هم ترکیب می‌شوند.
مقایسه	مقایسه کالاهای شرکت خود با رقبا. درواقع، با مقایسه کالا با کالاهای دیگر سؤالاتی در ذهن بیننده خلق شده و خود جواب‌ها را دریافت می‌کنند. (همان: ۱۶۳-۶۸)
حل مشکل	منظور اصلی بسیاری از کالاها حل مشکل اولیه دارند آن است. بنابراین، در تبلیغ نیز جنبه مشکل‌گشا بودن آن به نمایش گذاشته می‌شود. (فروزفر، ۱۳۸۸: ۱۲)
شخصیت سخنگو	یک سخنگو ماجراي را به زبان خودش و در قالب‌های گفت‌وگو، تک‌گویی یا مصاحبه بیان می‌کند.
سبک زندگی	این شیوه نشان می‌دهد که چگونه یک محصول با یک سبک زندگی خاص جور می‌شود.
برشی از زندگی روزمره	این شیوه یک یا چند نفر را نشان می‌دهد که در یک صحنه طبیعی، مشغول استفاده از محصول هستند.
انیمیشن	در این سبک از شخصیت‌های نقاشی شده، عروسکی و خمیری استفاده می‌شود که علاوه بر قدرت سرگرم‌کنندگی، پیام‌های دشوار را به راحتی انتقال می‌دهد.
مصاحبه با مشتری	در تکنیک مصاحبه با مشتری، مصاحبه با افراد غیر حرفه‌ای مثل غیربازیگر انجام می‌شود.
دانستان مصور	سریال به تکنیکی در تبلیغ گفته می‌شود که مجموعه تبلیغاتی به دنبال هم و در قالب یک مبارزه تبلیغاتی پخش می‌شود و درواقع داستانی را که در تبلیغ قبل مطرح بوده است را دنبال می‌کند (محمدیان، ۱۳۷۹: ۱۷۴).
خیال‌پردازی	این شیوه درباره کالا یا مصرف آن، خیال یا رؤیا ایجاد می‌کند، یعنی با دیدن مناظر و صحنه در تلویزیون بیننده ناخودآگاه در رؤیایی غرق می‌شود که انگار در همان صحنه حضور دارد.
حالت یا ذهنیت‌پردازی	بهره‌گیری از این شیوه، پرهزینه و دشوار است. در این روش، از ترکیب چند شیوه استفاده می‌شود و هدف اصلی آن به وجود آوردن ذهنیت و یا حالت خاصی برای کالایی است که قصد فروش را دارد (همان: ۱۷۳).

علاوه بر تکنیک‌های یاد شده، می‌توان به موسیقی، رنگ و همچنین شعار تبلیغاتی مناسب و خوب نیز اشاره کرد.

جادبۀ آگهی

هر پیام تبلیغاتی برای اینکه در جذب مخاطب موفق‌تر عمل کند از یک یا چند جاذبه استفاده می‌کند. متدائل‌ترین جاذبه‌هایی که در پیام‌های تبلیغاتی مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارت‌اند از: جاذبه‌های منطقی، احساسی، خنده، ترس، اخلاقی و نوستالژیک.

جادبۀ منطقی. در این جاذبه به‌طور صریح به مزایای کالا و ویژگی‌های آن پرداخته می‌شود. پیام‌هایی که کیفیت، صرفه‌جویی، فایده و کاربرد کالا را نشان می‌دهند از جمله پیام‌هایی هستند که در آنها از جاذبۀ منطقی استفاده شده است. در این جاذبه از پرداختن به حواشی و تحریک

احساسات افراد پرهیز شده و بیشتر در مورد کالاهایی استفاده می‌شود که خریدار علاقهمند به دانستن جزئیات فنی و نحوه کارکرد آن است. (همان: ۱۲۵)

جادبۀ احساسی. در این جاذبۀ سعی در تحریک احساسات فرد و برانگیختن آن در رسیدن به مقصد از این طریق است و اغلب می‌کوشد تخیل مخاطب را برای القای یک حس یا یک تجربه خاص به کار گیرد تا تصمیم‌گیری از روی احساس صورت پذیرد. در این صورت احتمال درک بهتر پیام بیشتر فراهم آمده و مطلب بیشتر در ذهن مخاطب باقی خواهد ماند.

جادبۀ ترس. در این گونه تبلیغات با استفاده از پیام‌هایی در مخاطب نگرانی به وجود می‌آورند و او را تحریک به انجام یا عدم انجام کاری می‌کنند. برخی از تبلیغات به مخاطرات فیزیکی و جسمی و سایر عوابق منفی که ممکن است در صورت عدم تغییر رفتار یا نگرش فرد رخ دهد، اشاره می‌کنند.

جادبۀ خنده و طنز. تبلیغات با محتوای خنده در نقطه مقابل تبلیغاتی است که محتوای ترس ارائه می‌شود و هر دو زیرمجموعهٔ تبلیغ با جاذبۀ احساسات هستند.

جادبۀ اخلاقی. این نوع جاذبۀ بر تشخیص مخاطبان درباره درست یا نادرست بودن چیزی تکیه می‌کند که هدف و ادار کردن به حمایت و طرفداری از پارهای مسائل اجتماعی است. این نوع جاذبۀ اغلب در پیام‌هایی که برای ایجاد یک پاسخ مطلوب به مسائل اجتماعی از قبیل منع فروش مشروبات الکلی، سوادآموزی بزرگسالان، احداث جنگل‌های عمومی، قاچاق و احتکار کردن، حمایت از مصرف کننده و ... استفاده می‌شود.

جادبۀ نوستالژیک. حس حسرت و افسوس بر گذشته را نوستالژی می‌نامند. افراد هنگام به خاطر آوردن خاطرات گذشته آنها را زیبا می‌بینند و بر آن افسوس می‌خورند و می‌توان در تبلیغ از این احساس با به خاطر آوردن خاطرات تلخ و شیرین به عنوان یک جاذبۀ بهره برد. کالاهایی که چرخه تولیدشان بیش از یک نسل را در بر می‌گیرد مستعد تبلیغ با این جاذبۀ هستند.

روش پژوهش

نشانه‌شناسی مطالعهٔ قواعد استفاده از نشانه‌ها و نیز روش‌هایی است که نشانه‌ها از طریق آن معنای خود را منتقل می‌سازند. به عبارت دیگر، اینکه نشانه‌ها و رمزها در تمام متون رسانه‌ای چگونه دیده می‌شوند و عملکردشان در خلق معانی چگونه است. در این پژوهش، ابتدا همه آگهی‌هایی را که تبلیغات تلویزیون در دهه ۹۰ با هدف فروش کالا به کودکان و نوجوانان تهیه و پخش کرده، جمع‌آوری کرده‌ایم و پس از حذف آگهی‌های تکراری به تحلیل پنج آگهی با الگوی نشانه‌شناسی سلیمانی و کاودری پرداختیم.

در تحلیل نشانه‌شناسی با الگوی سلبی و کاودری پنج عرصه راهگشا وجود دارد که ضروری است برای آمادگی جهت تحلیل هر متن رسانه‌ای بررسی شود. در این پژوهش عرصه سازه و روایت مورد بررسی قرار می‌گیرد.

سازه-مخاطب-روایت-رده‌بندی-عوامل تولید

سلبی و کاودری در کتاب خود، راهنمای شناخت تلویزیون، پنج عرصه راهگشای را برای بحث درباره متون رسانه‌ای مورد استفاده قرار دادند که عبارت‌اند از:

۱. اولین نکته‌ای که باید در مورد تصویر بدانید، این است که سازه محسوب می‌شود. منظور ما از سازه این است که تمام متون رسانه‌ای از زبان خاص رسانه استفاده می‌کنند. برای مثال زمانی که از عکاسی حرفه‌ای بخواهید از چهره شما عکس بگیرد، عکاس در تصمیم‌گیری برای ترکیب چهره شما، رمزهای وضوح، نورپردازی، قاب‌بندی و بسیاری از رمزهای فنی دیگر استفاده می‌کند. استفاده از این رمزهای است که در نوع احساسات ما در مورد عکس‌های نهایی تأثیر می‌گذارند. متن رسانه‌ای تنها با استفاده از زبان رسانه ساخته نمی‌شوند، بلکه رمزهایی در کارند که برای انتقال اطلاعاتی مشخص انتخاب شده‌اند. رمزهای خاص، معانی مشخصی در خود دارند. علت آن است که ما از دانش فرهنگی مشخصی در تصاویر استفاده می‌کنیم و خوانش ما تحت تأثیر داشت فرهنگی مان قرار می‌گیرد.
۲. مخاطب. نمی‌توان متن رسانه‌ای را صرفاً دارای معنی ثابت، منفرد و منسجمی دانست، بلکه باید در نظر داشت که مخاطبان گوناگون می‌توانند تأویل‌های گوناگونی از آن ارائه دهند.
۳. روایت. روشنی که طبق آن روایت بیان می‌شود، از شکل طبیعی بسیار دور است، اما نتیجه به کارگیری و تدوین توأم اطلاعات است.
۴. رده‌بندی. وقتی برنامه‌ای تلویزیونی را می‌بینیم، مقدار زیادی از دانش و درک رسانه‌ای را به‌طور کلی در آن دخالت می‌دهیم و نیز آن بخش از متن که برایمان لذت‌بخش است، دربرگیرنده لذت ناشی از شکلی داستانی است که مقابل ما ساخته می‌شود.
۵. عوامل تولید. مشتمل بر ملاحظات بافت سازمانی در زمان‌بندی برنامه‌های تلویزیونی، سیاست پخش، تأثیر ملاحظات مالی، مسئله حکومت و سرمایه‌گذاری مردمی و تبعیض سیاسی است. در مطالعات رسانه و ارتباطات به روابط و تضادهایی می‌نگریم که در بطن و هم در میان نهادها وجود دارد. (سلبی و کاودری، ۱۳۸۸: ۲-۲۱).

یافته‌ها

مخاطب. یکی از ویژگی‌های مهم کودکان شناخت محدود آنها از کلیه جنبه‌های مادی و اجتماعی است که در آن زندگی می‌کنند. مهم‌ترین بخش فراگیری در دوران کودکی اتفاق می‌افتد. زیرا کودکی دورانی است که افراد باید چیزهایی را که عمل به آنها در حیطه فرهنگشان لازم است، یاد بگیرند. این احتمال که شناخت ناقص کودکان از جهان مادی و اجتماعی بتواند کودکان را به برداشت نادرست، ارزیابی نابجا و فراگیری نادرست از تلویزیون سوق دهد بهدلیل

آمادگی آنان برای فراغیری تشدید می‌شود. کودکان آشکارا کنجدکاو و مشتاق فراغیری‌اند. بچه‌ها اساساً در برابر تلویزیون نقشی پذیرا دارند، تلویزیون را همچون فردی می‌دانند که هر لحظه می‌تواند برایشان داستانی نقل و آنها را سرگرم کند. حال آنکه والدینشان همواره در اختیار آنها نیستند (کازنو، ۱۳۸۷: ۱۳۶). آگهی‌های تبلیغاتی از جلوه‌های هنری و جذابیت‌های دیداری و شنیداری بسیاری برخوردارند که می‌توانند بر کودکان اثر زیادی بگذارند. این آگهی‌ها با به کارگیری رنگ، افکت‌های صوتی و جذابیت‌های بصری کودکان را به خود جذب می‌کنند. مخاطب اکثر تبلیغات مواد غذایی مانند چیپس، پفک، الوجه، بستنی و ... یا خدمات آموزشی و کتاب‌های کمک درسی و نوشتا فزارها کودکان هستند.

تبلیغ اول. بستنی دومینو

توصیف تبلیغ

در شروع این تبلیغ، کودکی زیبا را در خانه‌ای مجلل می‌بینیم که بهسوی آشپزخانه می‌رود. در همین هنگام موسیقی پخش می‌شود و همزمان شعری نیز خوانده می‌شود «دلم یه چیزی می‌خواه، خنک مثل بستنی». دختر بچه در این لحظه به فکر فرو می‌رود و بعد گویی جرقه‌ای در ذهنش زده می‌شود. بنابراین، بهسوی یخچال می‌رود و در آن را باز می‌کند. با بازشدن در یخچال، گویی هاله‌ای نور از یخچال بیرون می‌آید و او از این حالت در شگرف است. در این حین دختر بچه وارد دنیایی تخیلی می‌شود و همزمان شعری خوانده می‌شود «یه دنیای دیدنی که پر باشه از بستنی» کودک با شادی در این دنیای تخیلی می‌دود. در اطراف و زمین این دنیای شاد پر از بستنی‌های مختلف است و در آسمان نیز چند کودک سوار بر بستنی در آسمان هستند. در انتهای نیز قصربی صورتی دیده می‌شود که روی آن آرم بستنی دومینو است و دختر بچه و چندین کودک دیگر مقابل آن مشغول بازی هستند. کودک از روی یک پل شکلاتی که سراسر بستنی است عبور می‌کند و دوان دوان بهسوی یک بستنی مغزدار می‌رود و کمی از آن را می‌خورد. بستنی به شکل یک آدم در می‌آید و چشم و گوش پیدا می‌کند و برای کودک دست تکان می‌دهد. در آخر کودک چشمان خود را می‌بنند و نفس عمیقی می‌کشد و با حالتی رضایت‌گونه به فکر فرو می‌رود و ناگهان وقتی چشم می‌گشاید بر روی میز آشپزخانه چند بستنی می‌بیند و با خوشی تمام یکی از آنها را بر می‌دارد و باز می‌کند.

رمزهای فنی (میزانسن و سازه)

در این آگهی تماماً از رنگ‌های روشن و زنده استفاده می‌شود. عمدهاً رنگ‌ها گرم هستند که می‌خواهند نوعی اشتیاق و انگیزش را به ذهن متبار کنند. همچنین نورپردازی مایه روشن است که دال بر خوبیختی است. زاویه دوربین وقتی که کودک در برابر بستنی شکلاتی قرار گرفته بود سربالا است و نشان از نوعی تسلیم و القای نوعی حاکمیت کالا است. ترکیب‌بندی در این آگهی متقاض است که حالتی آرام و معنوی را به تصویر می‌کشد. اندازه نما، بین نمای متوسط و

درشت تغییر می‌کند و نشانه رابطه شخصی و صمیمی با سوژه است. عناصر صحنه در آشپزخانه یک میز که ظرف میوه‌ای روی آن قرار دارد، تعدادی قفسه و کابینت‌های شیک که ظروف و دکوری‌هایی روی آنها قرار گرفته و یخچال سایدی‌بای ساید است که همگی در مجموع نمادی از یک خانه مرphe است. در سرزمین بستنی لباس‌های کودکان رنگ روشن و نورپردازی نیز مایه روشن است که نماد شادی و دنیای کودکی است. تمام عناصر صحنه حتی خیابان‌ها، درخت‌ها و خورشید و پل همه از بستنی ساخته شده‌اند.

تفسیر و تأویل روایت

در این آگهی به کالاها جان بخشیده می‌شود و بستنی به شکل یک انسان با کودک ارتباط برقرار می‌کند و دست تکان می‌دهد. وقتی بستنی به شکل یک جاندار برای کودک دست تکان می‌دهد به نوعی برابری و همسانی انسان و کالاها را نشان می‌دهد. دنیای کالاها همچون سرزمین رویایی به تصویر کشیده می‌شود که کودکان در آن می‌توانند به شادی و بازی کودکانه پردازند و اختیار عمل داشته باشند. در این سرزمین فقط المان‌هایی مثل بازی‌کردن و خوردن وجود دارد و نشانی از یادگیری، دوستی و سایر مفاهیم مرتبط با کودکی دیده نمی‌شود. کارکرد معجزه‌ای در این آگهی به شکلی از دلالت ضمنی عمل می‌کند و کودک با استفاده از بستنی وارد سرزمین رویایی می‌شود و از سردر گمی نجات می‌یابد.

در اینجا کالا واسطه‌ای می‌شود برای ورود کودک به "جهان میتنی بر رؤیا" و این تمهدی است که از سوی سازنده به منظور افزایش جاذبه‌های اقتصادی و احساسی به کار رفته است.

خانه‌ای که کودک در آن زندگی می‌کند و پوششی که بر تن دارد حاکی از تعلق او به طبقه بالای جامعه است. در این تبلیغ آشکارا بیان می‌شود که برای داشتن شادی باید به مصرف کالا روی آورد. در سکانسی وقتی کودک دوست خود را در سرزمین بستنی می‌بیند لبخند می‌زند و دست او را می‌گیرد اما بلافضله دست دوست خود را در سرزمین بستنی می‌بیند لبخند می‌زند و این سرزمین می‌شود. تحقق دنیای شاد کودکی که در این تبلیغ بازنمایی می‌شود در گرو مصرف یک کالای مشخص (بستنی دومینو) است که متناسب با انواع سلیقه‌های است (شیری، لیوانی، موشکی، مگنولیا، ویفر، عروسکی و ...) که در تبلیغ با زبانی کودکانه نام برده می‌شود. این تبلیغ کودک به شدت بر قوه تخیل کودک تکیه می‌کند و به گونه‌ای به کودکان القا می‌کند با مصرف کالا دنیای رویایی و تصویر ذهنی آنها از شادی و رفاه محقق می‌شود. در این تبلیغ، کالا به مثابه ناجی وارد عمل می‌شود. کالا واسطه‌ای است که از جهان واقعی بی‌تنوع و کسالت‌آور، فرد وارد جهان رویایی و شاد می‌شود. در اینجا با مصرف کالا رویاهای جان می‌گیرد.

تبلیغ دوم. تبلیغ چیپس چی توز

توصیف

در تبلیغ چیپس چی توز در ابتدای مردی جوان را در بیابان می‌بینیم که با لباس اسپرت در گوشاهی نشسته و مشغول خوردن چیپس است. در این هنگام موتوری که در حال عبور از جاده است او را سوار می‌کند و در همین هنگام صدای مردی را می‌شنویم که همراه با یک موسیقی متن می‌گوید: «وقتی چی توز هست انگار همه چیز هست.» مرد جوان و راننده موتور هر دو خوشحال و مشغول خوردن چیپس هستند، اما وقتی چیپس تمام می‌شود، قیافه موتور سوار درهم می‌رود و مسافرش را پیاده می‌کند. در صحنه بعد همان صدای مردانه می‌گوید: «وقتی چی توز نیست، خوب یک چی توز دیگه هست.» و مرد را می‌بینیم که از موتور پیاده شده و کنار خیابانی که این‌بار آسفالت است نشسته و چی توز دیگر از کوله‌پشتی خود در می‌آورد. در همین هنگام یک ماشین گران‌قیمت می‌ایستد و او را سوار می‌کند و در آخر نیز همان صدای مردانه می‌گوید: «چی توز طعم خوش لحظه‌ها.»

رمزهای فنی (سازه و میزانسن)

در این آگهی، جاده و کوله‌پشتی نماد سفر است. پسری کنار جاده‌ای شوشه ایستاده و به محض بازکردن بسته چیپس موتوری گران‌قیمت برای او توقف می‌کند. اندازه نما در این آگهی برای نشان‌دادن حالت چهره کاراکترها نکته کلیدی است. مرد مسافر کنار جاده با آنکه در جاده‌ای بیابانی است اما نمای بسیار درشت نشان می‌دهد او شاد است و لبخندی بر لب دارد. گویی گرچه موقعیتش مناسب نیست و در بیابان گرفتار شده اما با حضور محصول چی توز اطمینان خاطر و رضایت درونی دارد. در نمایی دیگر وقتی مرد سوار موتور شده، با تکنیک نمای بسیار درشت درمی‌یابیم با تمام‌شدن چیپس چهره موتورسوار درهم می‌رود و مرد مسافر را پیاده می‌کند و درواقع نمای بسیار درشت خلق لحظات حیاتی و شادی‌آفرین به‌واسطه کالا را به‌خوبی نشان می‌دهد. در نمایی دیگر، میزانسن صحنه جاده‌ای آسفالت را نشان می‌دهد که دلالت ضمنی آن گذر زمان و تغییر مکان است که گویی محصول چی توز این تغییر را به ارمنان آورده و مرد را از جاده‌ای شوشه به مسیری دیگر رسانده است (موتورسوار مرد را به‌واسطه کالا جابه‌جا کرده است). در نمای آخر وقتی ماشین فراری (ماشین کمیاب و گران‌قیمت در ایران) به‌خاطر چیپس برای رساندن مرد مسافر می‌ایستد کلمه چی توز در وسط تصویر با رنگ قرمز درشت نوشته می‌شود و در پس زمینه ماشین و دو مرد دیگر را می‌بینیم. دلالت ضمنی در این تصویر، ایجاد همه این اتفاقات به‌واسطه کالا (چی توز) است.

تفسیر و تأویل روایت

در این تبلیغ نشان می‌دهد ارزش و احترامی که در جامعه برای افراد قائل می‌شوند (در اینجا سوار کردن یک انسان که گویی در یک بیابان گرفتار شده) به‌خاطر ارزش نوع دوستی و احترام

به همنوع نیست بلکه به خاطر مصرف کالای "چی توز" است. زیرا وقتی که همان مرد چیپس خود را کاملاً مصرف می‌کند و تمام می‌شود، موتور سوار او را پیاده می‌کند، اما در اینجا گویی معجزه‌ای رخ می‌دهد و آن همان صدای مردانه است که می‌گوید: «یه چی توز دیگه هست». و دلالت ضمی‌دارد بر اینکه باز هم مصرف کنید، این چیپس برای شما احترام‌آفرینی می‌کند! (تأکید بر مصرف‌گرایی). در این تبلیغ به کالا چنان ارزشی داده می‌شود که شخص موتورسوار یا راننده تنها برای اینکه از مصرف این کالا منتفع شود حاضر به کمک کردن می‌شود. نوع پوشش و ظاهر شخص تداعی‌گر جوانی است و همین امر مخاطبان هدف را نیز تا حدودی مشخص می‌کند. نمای بسیار درشت از چهره موتورسوار و راننده نشان از عواطف درونی آنهاست. اولی وقتی که چیپس تمام می‌شود چهره در هم کشیده و ناراحت می‌شود و دومی هنگامی که چیپس را در دست جوان می‌بیند خرسند شده و با دست به او اشاره می‌کند تا سوار شود و لبخندی حاکی از رضایت می‌زند. در تبلیغ چی‌توز، برخورداری از کالا، یعنی برخورداری از قدرتی که به طور معمول نمی‌توان آن را با پول خرید. درواقع، در اینجا جایگزینی احساس با کالا را می‌بینیم. یعنی خریدار کالا با خرید چی‌توز امکان برخورداری از ارزش‌ها و احساساتی که با پول خریدن نیست را می‌یابد. دنیای بازنمایی شده در چی‌توز به شدت خشن، مادی‌گرا و مصرفی است. در این آگهی بهشدت بر مصرف‌گرایی صحنه گذاشته می‌شود و برخورداری از ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی را درگرو مصرف کردن می‌داند و برای نگرانی‌هایی همچون از دست رفتن پایگاه اجتماعی و هویت فردی، افراد را تشویق به مصرف کردن می‌کند و شعار «وقتی چی‌توز نیست خُب یک چی‌توز دیگه هست» را برای رفع نگرانی مخاطب هدف بیان می‌کند.

تبلیغ سوم. شکلات صبحانه کوپا

تصویف

در ابتدا، در نمایی باز مرد جوانی در فروشگاه با کلاهی نارنجی و پیش‌بندی قرمز می‌بینیم که مشغول چیدن شکلات صبحانه کوپا در قفسه‌های فروشگاه است. در این حین، پسری جوان با سبد خرید به مرد نزدیک می‌شود و مرد به او می‌گوید: «کوپا می‌خوری؟» و پسر جوان پاسخ می‌دهد: «نمی‌دونم چی هست؟ در این هنگام صدایی همانند صاعقه می‌آید و هر دو به سقف خیره می‌شوند. این نما به نمایی فانتزی و اینیمیشنی برش می‌خورد. در این نما، مرد جوانی با لباس‌های غیر متعارف و شبیه شخصیت‌های تاریخی در یک فضای اینیمیشنی که چند کوزه و کیسه‌های ادویه در کنار ساختمان قدیمی و دریایی که یک کشتی بر روی آن شناور است، می‌بینیم. گوینده‌ای همزمان با این تصویر با صدای دورگه می‌گوید: «تو می‌دونستی مارکوپولو اون همه سال برای چی دور دنیا می‌چرخید؟» مرد جوان در این هنگام یک ظرف شکلات صبحانه از کنار کیسه‌های ادویه بر می‌دارد و به دوربین نشان می‌دهد و لبخند می‌زند. این نما برش می‌شود به نمایی اینیمیشنی که در آن مرد جوانی روی کشتی مشغول نظاره کردن جزایر

اطراف است که روی یکی از آن جزایر یک فندق بزرگ (نماد مشکلات صبحانه کوپا) قرار دارد. در اینجا نیز صدای گوینده را می‌شنویم که می‌گوید: «می‌دونستی کریستف کلمب برای پیدا کردن چی رفت که اتفاقی به دنیای جدید را کشف کرد؟» این نما بر شود به نمایی که در آن یک فضانورد روی کره ماه قرار گرفته است. عناصر صحنه سفینه فضایی و شکلات صبحانه کوپا است و مداری که اطراف فندق (نمادی از شکلات صبحانه) می‌چرخد. گوینده هنگام نمایش این نما می‌گوید: «نیل آرمستانگ روی کره ماه دنبال چی بود؟ در نمای بسته بعدی دست خریدار را می‌بینیم که از فروشنده شکلات صبحانه را می‌گیرد و ظاهراً با استدلال‌های گوینده قانع شده است. در آخرین نما گوینده با پخش تصاویری از شکلات صبحانه کوپا روی نان و فندق‌های متعلق می‌گوید: «طعمی متفاوت، تجربه‌ای رویایی؛ شکلات صبحانه فندقی کوپا».

رمزهای فنی (سازه و میزانسن)

در این آگهی سازه و میزانسن اهمیت زیادی دارد. سازنده آگهی در هر نما عناصر صحنه را به گونه‌ای فراهم کرده است که تداعی گر صحنه‌های تاریخی و البته مورد علاقه کودکان باشد. در همه نماها قوطی شکلات صبحانه کوپا و نماد آن (فندق) که برای برجسته کردن ویژگی محصول و طعم متفاوتش در همه نماها ظاهر می‌شود، حضور دارد. دلالت ضمنی میزانسن‌ها را می‌توان این نکته دانست که ریشه تلاش شخصیت‌های تاریخی در کشف سرزمین‌های ناشناخته و انجام سفرهای طولانی برای شناخت مناطق دیگر نبوده، بلکه دست یافتن به کالا و محصول جدیدی بوده است و به گونه‌ای القای مشروعیت‌بخشی برای تلاش‌هایی است که در گروه دست آوردن کالاها صورت می‌گیرد.

تفسیر و تأویل روایت

در نشانه‌شناسی تصویر از بُرش‌های پشت سر هم برای جلب توجه مخاطب و خلق هیجان استفاده شده می‌شود. کشف سرزمین‌های ناشناخته یا سفر به ما در گروه قدرتی نامتناهی است که با خوردن شکلات صبحانه کوپا حاصل شده است؛ قدرت هیجان‌انگیزی که شاید هر کودک و نوجوانی در رویاهای خود به آن فکر می‌کند. به این معنا که با خوردن شکلات کوپا به رویاهای خود جامه عمل پوشانیده و وارد دنیای هیجان انگیز می‌شود و لحظه‌های شگفت‌انگیز را تجربه می‌کند.

تبليغ چهارم. کیک ڈرنا

توصیف

در نمایی باز، تعدادی پرنده ڈرنا را که کیسه‌هایی بر دهان دارند بر فراز یک برکه از سمت راست به سمت چپ تصویر در نیمه شب در حال پرواز می‌بینیم. این نما بر شود به نمایی از شهر در نیمه شب که پرنده‌ای درنا با شنل قرمز کیسه‌هایی را در هوای رها می‌کند. براساس اصل مجاورت یا کویسن این نما تداعی گر زورو یا رابین هود است. در نمای بسته

بعدی، کودکی را می‌بینیم که نور مهتاب در نیمه شب به صورت او تاییده و او با آرامش خوابیده است. در هنگام صبح کودک وقتی از خواب بر می‌خیزد بسته‌های کیک ڈرنا را از پشت پنجره بر می‌دارد و با لبخندی حاکی از رضایت به آسمان خیره می‌شود. در نماهای بعدی کودکانی دیگر نیز به همین شیوه محصولات ڈرنا را از پشت پنجره برداشته و به آسمان خیره می‌شوند. در نمای بعدی پرنده ڈرنا را که بال‌های خود را گشوده و زره‌ای قرمز بر تن دارد می‌بینیم. در گوشه چپ با رنگ قرمز عبارت ”در در ڈرنا“ نوشته شده که در همین حین مکانیسم صدا به کمک دو مکانیسم قبلی یعنی متن و تصویر می‌آید و مرد جوانی با لبخند می‌گوید: «درنا دوست داریم ما».

رمزهای فنی (سازه و میزانسن)

نمای آغازین این آگهی شب را نشان می‌دهد. نورپردازی مایه تیره است که نماد ظلمت و تاریکی است و شب نیز نماد خواب، آرامش و سکوت است. در نمایی دیگر کودک در اتاقی مجزا در آرامش خوابیده اما پرنده ڈرنا که نماد محصولات شرکت ڈرناست بیدار و بر فراز شهر پرواز می‌کند. دلالت ضمنی نمای آغازین و پرواز ڈرناها آنها را در حکم موجوداتی خارق العاده و فرشته‌ای مهربان که حافظ و نگهبان کودکان حتی در مواقعي که آنها خواب هستند نشان می‌دهد. زاویه دوربین وقتی پرنده ڈرنا هدایای خود (محصولات ڈرنا) را بر فراز شهر پخش می‌کند سرازیر و نشان از قدرت و سخاوت اوست. در حالی که زاویه دوربین بدون استثنا وقتی کودکان را نشان می‌دهد سریلا و نشان از قدردانی آنها از پرنده ڈرنا و برتری ڈرنا نسبت به آنهاست.

تفسیر و تأویل روایت

سازنده از شباهت ظاهری شخصیت ڈرنا به زورو یا بتمن برای برقراری ارتباط سریع‌تر و نزدیک‌تر با مخاطب یا تسری ویژگی‌های شخصیت‌های فوق به کالا و نماد آن (مکانیسم معنایی) استفاده کرده است. ڈرنا همچون شخصیتی نجات‌بخش، مهربان و حلال مشکلات ظاهر می‌شود. عناصر صحنه وقتی که اتاق کودک را نشان می‌دهد حاکی از تعلق او به طبقه مرفره جامعه است. شهر در اینجا بر فراز برج‌ها و ساختمان‌های مرفه بازنمایی می‌شود و کودکان بازنمایی شده نیز زیبارو و در خانه‌های مجلل حضور دارند. خانه‌ها و شرایطی که شاید آرزوی بسیاری از کودکان باشد. در این آگهی، سازنده ڈرنا را در حکم موجودی خارق العاده و افسانه‌ای نشان می‌دهد که در همه حال حتی وقتی آنها خواب هستند توجه خاصی به کودکان دارند اما نوع بازنمایی‌ها نشان می‌دهد برای بهره‌مندی از مواهب ڈرنا باید پیش‌شرط‌هایی همچون خانه مجلل، اتاقی مجزا و لوازم خانگی خاص و البته زندگی در شهر برخوردار بود.

تبلیغ پنجم. بینگو پلاس

توصیف

در نمایی بسته زنی را با لباسی آبی و روسری سفید در خانه‌ای می‌بینیم که تداعی گر لباس پزشکی یا پرستاری است. او از جای خود بر می‌خیزد و روی تخته وايتبرد سفید تصویر يك استخوان را می‌کشد و رو به سوی کودکان خود می‌کند و می‌گوید: «خوب بچه‌ها! اگه گفتین چی برای رشد استخوان‌ها مفیده؟» یکی از کودکان می‌گوید: «کلسمیم» و دیگری می‌گوید: «ویتامین D» مادر می‌گوید: «دیگه چی؟» و بچه‌ها به فکر فرو می‌رونند. در این هنگام بینگو (زرافه‌ای که نماد محصولات بینگو است) سرش را از یکی از اتفاق‌های خانه بیرون می‌آورد و می‌گوید: «هی بچه‌ها یه دقیقه بباید اینجا» این نما بشوش می‌خورد به نمایی بسته که تعدادی از محصولات بینگو در بشقابی چیده شده و لیوان آبمیوه‌ای کنار آن قرار دارد. بینگو دو تا از کیک‌ها را بر می‌دارد و می‌گوید: «این بینگو پلاس؛ کیک غنی شده که برای رشد استخوان‌ها مفیده». مادر در این هنگام از بچه‌ها می‌پرسد: «بچه‌ها چی دارین می‌خورین؟» و بچه‌ها می‌دوند و می‌گویند: «بینگو» و مادر لبخندی حاکی از رضایت می‌زند. در نمای بعد تصویر کیک‌ها بینگو و عبارت «کیک‌های غنی شده با روی و ویتامین دی و کلسمیم» را می‌بینیم و در پس زمینه تصویر روی تخته وايتبرد کنار تصویر استخوان عبارت «بینگو +» نوشته شده است.

رمزهای فنی (سازه و میزانسن)

در این تبلیغ صحنه تماماً در فضای خانه و قسمتی از فضای پذیرایی و یک نما در آشپزخانه که کیک‌های بینگو روی پیشخوان قرار داده شده، است. مایه نور در این تبلیغ روشن است که نشان‌دهنده خوشبختی است. بیشتر رنگ‌ها سفید و آبی است که نماد خوش‌بینی، شوق و امیدواری و متناسب با برنامه‌های کودک است. ترکیب‌بندی نمایها نامتقارن و نماد زندگی روزمره است. مادر و بینگو هر دو قد بلند هستند و هر دو طرفدار محصول بینگو هستند. دلالت ضمنی این مسئله تأثیر شگرف بینگو بر استخوان‌ها و افزایش قد است.

۱۲۸

شال / پیشوند / هفتاد و نهمین

تفسیر و تأویل روایت

سازنده در بینگو + از تمهید علم بهره گرفته است تا آگهی بار اقتصادی بیشتری داشته باشد. مادر لباس سفیدی بر تن دارد و با کشیدن تصویر استخوان قصد القای سالم و مفید بودن کالای بینگو برای سلامتی را دارد. دلالت ضمنی مستر در این آگهی «ایجاد فضای علمی» برای توجیه محصول مورد نظر از لحاظ سلامتی است. مجموعه‌ای از نشانه‌ها همچون کلام و تصویر در چیدمانی بر محور همنشینی فضایی علمی را خلق کرده تا مفید بودن کالا را توجیه کند. تأیید مادر بر مفید بودن محصول، تأیید معتری برای کالاست. در محصولاتی که مخاطب هدف آنان کودکان هستند همواره این نگرانی از سوی خانواده و یا جامعه وجود دارد که آیا این کالا برای سلامتی کودکان مفید است و یا خیر. بنابراین، در آگهی‌های تجاری همچون بینگو

پلاس و یا نظایر آن تلاش می‌شود با تمهیدات علمی نظیر مواد تشکیل دهنده، نشان دادن فرایند تولید محصول در کارخانه و نمایش محصول در دست پژوهشگرانی در آزمایشگاه این نگرانی‌ها را کاهش دهنده.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در هر آگهی تجاری، نوعی نظم معنایی برقرار می‌شود که سلسله‌مراتبی از ارزش‌های اجتماعی را منعکس می‌کند و یا اشاعه می‌دهد. درواقع، هر آگهی در حکم تصویری از جامعه‌ای است که در آن زندگی می‌کنیم. این تصاویر در مجموع، سیستمی ایدئولوژیک را به وجود می‌آورد که "هویت" ما و معانی پدیده‌های روزمره زندگی را برایمان تعریف و درک آنها را آسان‌تر می‌کند و نیز لذت‌ها و امیال غالباً ناخودآگاه ما را به شکلی نمادین باز می‌نمایاند. (پاینده، ۱۳۸۵: ۱۵۲)

ریموند ولیامز، تبلیغات را ترجمه‌کننده نیازهای ذهنی به نیازهای عینی می‌داند و آن را واحد جادویی می‌داند که طی آن، اشیا به واسطه پیوند خود با مفاهیم اجتماعی و فردی صاحب ارزش می‌شود. در چنین فضایی شما تنها شیء را نمی‌خرید بلکه همراه با آن احترام و منزلت اجتماعی، تبعیض، سلامتی، زیبایی، موقیت و قدرت و سلطه بر محیط اطرافتان را نیز می‌خرید (بشیر، فکورپور، ۱۳۸۶: ۱۶۸). در این پژوهش، با تحلیل نشانه‌شناسانه آگهی‌های تجاری، کوشش شد علاوه بر توصیف تبلیغات و دلالت‌های صریح آنها و مشخص کردن عرصه فنی (سازه- میزانس)، تبلیغات، به مثابه متنی خوانش شود که سرشار از دلالت‌های ضمنی و معانی فرهنگی است. بنابر آنچه تحلیل شد می‌توان ادعا کرد که در تبلیغاتی که کودکان را مخاطب هدف قرار می‌دهد، سازندگان عمدتاً از کودکان به عنوان کاراکتر اصلی که با مصرف کالا از خرسندي، رفاه و نیازهای مهم کودکان نظیر شادی، حمایت اجتماعی و قدرت مأموراء‌لطبيعي متتفع می‌شوند، استفاده کرده‌اند و یا بر آرزوها و رؤیاهای کودکان صحه گذاشته و در جهت فروش بیشتر از این مسئله بهره برده‌اند. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های سینم کودکی و پیش از دستان خیال‌پردازی است. کودکان با توصل به آنچه در اطراف خود می‌بینند و در اختیار دارند، دنیاهای جدیدی ایجاد می‌کنند و معیارها و مرزهای جهان واقعیت را در تخیل خود پشت سر می‌گذارند. کودک با قوه تخیل خود به خلق دنیایی می‌پردازد که در آن می‌تواند به آرزوهای خود جامه عمل پیشاند، جاندار پنداشی کند و در موقعیت مشابه قهرمان‌های مورد علاقه‌اش قرار گیرد. سازندگان آگهی‌های تجاری با آگاهی از این مسئله، کالاها را به گونه‌ای برای کودکان معرفی می‌کنند که کودکان گمان کنند با مصرف کالاها به رؤیاهای خود می‌رسد و قدرتی مشابه با قهرمانان مورد علاقه‌اش کسب می‌کند. از طرفی، در تمامی ادوار تاریخی، قهرمانان اساطیری بازتابنده خواسته‌ها و آرزوهای جوامع خود بوده‌اند. رسیدن به آرزوهای دست نیافتنی، کشف امور و یا سرزمین‌های عجیب و یا احیای ارزش‌هایی که در جوامع کم‌رنگ و گاه فراموش شده‌اند، هدف بسیاری از اساطیر و قهرمانان و کاشفان بوده است اما بهره‌گیری از قهرمانان

محبوب کودکان و یا بهره‌گیری از نشانه‌های آنان در تبلیغات به منظور پیشبرد اهداف تجاری و تشویق به مصرف‌گرایی است. امروزه قهرمانان اساطیری در آگهی‌های تجاری به کنشگران دنیای روزمره بدل شده‌اند که مشوق مصرف بیشتر هستند و آگهی‌های تجاری به القای این موضوع می‌پردازند که هدف این قهرمانان تنها رسیدن به کالای خاص بوده و یا نیروی این قهرمانان حاصل مصرف کالایی خاص بوده است. در این پژوهش، با تحلیل آگهی‌های تجاری می‌توان ادعا کرد مصرف‌گرایی در این آگهی‌ها، به عنوان ارزشی که سرآغاز اکتساب سایر ارزش‌های کالایی و مادی و غیرکالایی است، معرفی می‌شود. یکی از ارزش‌های منفی که می‌توان در این آگهی‌ها دید ایجاد تمایزی میان کودکان به واسطه مصرف کالاهاست. در برخی از آگهی‌ها بسیاری از کودکان به واسطه مصرف کالاهای به دنیابی رویابی قدم می‌گذارند و یا شرایط به گونه‌ای بازنمایی می‌شود که تنها برخی از کودکان به واسطه شرایط رفاه و امکانات خوبی که برخوردارند می‌توانند کالاهای را مصرف کنند. درواقع، در آگهی‌ها به‌وضوح نشان داده می‌شود که یک کالای خاص چگونه با یک سیک زندگی خاص جور می‌شود.

فردستون عمدتاً سه دیدگاه را درباره مصرف و فرهنگ مصرف مورد بحث قرار می‌دهد؛ اولین آنها این دیدگاه است که فرهنگ مصرف بر مبنای بسط تولید کالای سرمایه‌داری، به انباشت گسترده فرهنگ مادی به شکل کالاهای مصرفی و مکان‌هایی برای خرید و مصرف منجر شده است. این حالت را برخی به عنوان آنچه منتج به مساوات بیشتر و آزادی فردی خواهد شد، مورد استقبال قرار داده‌اند اما برخی دیگر معتقدند که این وضعیت منجر به افزایش ظرفیت‌ها برای دستکاری عقیدتی می‌شود و "اغواکنده" افراد در جهت بازداشت آنها از مجموعه‌ای از روابط اجتماعی بهتر خواهد شد. در دیدگاه دوم، توجه به راههای متفاوتی معطوف می‌شود که در آن افراد از کالاهای به منظور خلق همبستگی‌های اجتماعی یا تمایزها استفاده می‌کنند. در دیدگاه سوم به لذت‌های عاطفی حاصل از مصرف می‌پردازد؛ یعنی خیال‌پردازی‌ها و تمایلاتی که در تصویرسازی‌های ذهنی فرهنگی مصرف‌کننده و مکان‌های عملی مصرف مورد تجلیل قرار می‌گیرند و به شیوه‌های متفاوت، هیجانات مستقیم بدنشی و لذت‌های زیبایی شناختی را پدید می‌آورند. (فردستون به نقل از عبدالهیان، ۱۳۸۹: ۱۱۱)

سازندگان آگهی‌های تبلیغاتی با به کار گیری مکانیسم‌های همچون صدا، تصویر یا متن رویاهای افراد را رؤیت‌پذیر می‌کنند. پیوند این موضوع با مصرف‌گرایی و القای این نکته همراه است که زندگی همراه با آرامش، رفاه، خوشبختی و برخورداری از ارزش و احترام و حتی کالاهای غیرمادی در گرو مصرف است.

مطابق با نظریه یادگیری اجتماعی می‌توان این گونه ادعا کرد که وقتی در آگهی‌های تجاری مصرف‌کنندگان کالاهای از سایر ارزش‌های اجتماعی و مادی برخوردار می‌شوند و یا مورد تشویق قرار می‌گیرند، کودک نیز به تقلید رفتار مصرف‌گرایی گرایش پیدا می‌کند تا از همان مواهب برخوردار شود.

بیشترین تکنیکی که در آگهی‌های تجاری که مخاطب هدف آنان کودکان هستند مورد توجه قرار گرفته، تکنیک‌هایی نظیر رتوسکوپ، موزیکال، اینیمیشن و رویاپردازی است. در این آگهی‌ها جاذبه طنز و احساسی بیش از سایر جاذبه‌ها مورد توجه قرار گرفته است. در آخر می‌توان گفت که متأسفانه در آگهی‌های تجاری مورد بررسی ارزش‌های منفی به کودکان منتقل شده و اعتنایی به ویژگی‌های سنی کودکان نشده است. سازندگان آگهی‌های تجاری با استفاده از تکنیک‌های کودکان و همچنین توجه به قدرت تخیل کودکان "صرف‌گرایی" را ترویج داده و میان قدرت جادویی، ورود به دنیای تخیلی، رهایی از کسالت و خمودی و تجربه لحظات شاد با صرف‌گرایی پیوندی عمیق برقرار کرده‌اند.

منابع

- باندورا، آبرت (۱۳۷۲)، نظریه یادگیری اجتماعی، ترجمه فرهاد ماهر، تهران: رهگشا.
- بشیر، حسن و سید محمد فکورپور (۱۳۸۶)، "تبیغات تجاری و اونجلیسم به مثابه کالا"، *فصلنامه رسانه*، سال هیجدهم، شماره ۶۹، بهار.
- بوردیو، پیر (۱۳۸۷)، *تلوزیون و سلطه ژورنالیسم*، ترجمه ناصر فکوهی، تهران: آشیان.
- پاینده، حسین (۱۳۸۵)، *تقدیمی و مطالعات فرهنگی؛ قرائتی تقاضانه از آگهی‌های تجاری در تلویزیون ایران*، تهران: روزنگار.
- پستمن، نیل (۱۳۸۶)، *نقش رسانه‌های تصویری در زوال دوران کودکی*، ترجمه صادق طباطبایی، تهران: اطلاعات.
- رسولی، محمدرضا (۱۳۸۱)، *بررسی مؤلفه‌های سبک زندگی در تبلیغات تجاری تلویزیون*، *فصلنامه علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی*، شماره ۲۳.
- سلیمانی، کیت و ران کاودری (۱۳۸۸)، *راهنمای بررسی تلویزیون*، ترجمه علی عامری، تهران: سروش.
- سیف، علی اکبر (۱۳۹۰)، *روان‌شناسی پرورشی نوین؛ روان‌شناسی یادگیری و آموزش*، تهران: نشر دوران.
- شرام، ویلبر لانگ، ادوین بی. پارکر و جک لاکل (۱۳۸۸)، *تلوزیون در زندگی کودکان ما*، ترجمه محمود حقیقت کاشانی، تهران: مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران.
- عبدالهیان، حمید و حسین حسنی (۱۳۸۹)، "تبیغات تجاری و صرف‌گرایی: تحلیل نشانه شناختی آگهی‌های تجاری تلویزیونی ایران"، *مجله پژوهش‌های ارتباطی*، سال هفدهم، شماره ۲، تابستان.
- فروزفر، علی (۱۳۸۵)، *اصول و فنون تبلیغات*، تهران: جهاد دانشگاهی.
- کازنو، ژان (۱۳۸۷)، *جامعه‌شناسی و سایل ارتباط‌گذاری*، ترجمه: باقر ساروخانی و منوچهر محسنی، تهران: انتشارات اطلاعات.
- محمدیان، محمود (۱۳۷۹)، *آسیب‌شناسی تبلیغات در ایران*، تهران: انتشارات حروفیه.
- مهریزاده، سید محمد (۱۳۸۷)، *رسانه‌ها و بازنمایی*، تهران: دفتر مطالعات و برنامه‌ریزی رسانه‌ها.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی